

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4г. 1/17
20.02.2017. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Јелици Бојанић Керкез, у предмету подносиоца захтева **М.Ш.** из З., ул. ... , коју заступа пуномоћник Ђ.М., адвокат из З., одлучујући о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, дана 20.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА се као неоснован захтев предлагача којим је тражено да се утврди да је предлагачу М.Ш. из З. као странци у судском поступку повређено право на суђење у разумном року у поступку који се водио пред Основним судом у Зрењанину у предмету 32 П.936/13 и код Вишег суда у Зрењанину у предмету З. Гж.704/13, да се одреди рок за окончање поступка и обавезе Р.С. да предлагачу исплати накнаду за повреду права на суђење у разумном року у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе НБС увећане за 8% поена, рачунајући од дана доношења решења закључно до исплате у року од 8 дана од дана доношења решења, под претњом извршења.

ОДБИЈА се захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач М.Ш. из З., путем пуномоћника адвоката, поднела је Врховном касационом суду дана 14.10.2015. године захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Решењем Врховног касационог суда Р4г. 191/2015 од 22.12.2016. године предмет по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року уступљен је Апелационом суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднет је пре окончања поступка у парници на коју се захтев односи, па је захтев дозвољен.

Захтев је базиран на тврдњама о неактивности Основног суда у Зрењанину као првостепеног суда и неактивности Вишег суда у Зрењанину који је тек после 7 месеци од дана пријема предмета са првостепеном пресудом донео решење о ненадлежности. Помиње се и неактивност Апелационог суда у Новом Саду који није донео одлуку у

жалбеном поступку до дана подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року. Поднетим захтевом је тражено да се утврди да је подносиоцу захтева повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Зрењанину бр. 32 П. 890/13 и у поступку пред Вишим судом у Зрењанину бр. 32 Гж. 704/14, да се одреди рок од месец дана рачунајући од дана доношења решења у ком ће Апелациони суд у Новом Саду Гж. 1069/15 окончати поступак и да се обавезе Р.С. да подносиоцу захтева исплати накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу и са каматом као што је наведено у изреци овог решења. Опредељено је тражена и накнада трошкова поступка ради заштите права на суђење у разумном року.

Увидом у спис парнице коју је М.Ш. као тужила водила против тужене Компаније „Д.о.“ а.д.о. Б. ГФО З., ради накнаде нематеријалне штете, утврђено је следеће:

М.Ш. (рођена ... године), путем пуномоћника адвоката, поднела је 17.05.2013. године Основном суду у Зрењанину тужбу ради накнаде нематеријалне штете проузроковане у саобраћајном удесу који се догодио ... године. У Основном суду у Зрењанину предмет по тој тужби носи ознаку 32 П. 936/13. Тужба је достављена на одговор туженом 3.06.2013. године. Тужени је суду доставио одговор на тужбу 2.07.2013. године, оспоравајући тужбени захтев. На рочишту одржаном 10.10.2013. године утврђен је временски оквир трајања поступка 18 месеци и 6 рочишта. Објавом решења заказано је наредно рочиште за 10.12.2013. године, уз то да се писмени позив упуту сведоку Ј.М., чије је саслушање претходно у одговору на тужбу предложио тужени. Позив за сведока је враћен неуручен због неодговарајуће адресе. На рочишту 10.12.2013. године одлучено је да ће суд по службеној дужности прибавити адресу сведока Ј.М. рођеног ... године и наредно рочиште је заказано за 5.02.2014. године. Дописом од 10.12.2013. године суд је од П.у. З. затражио достављање тачне адресе наведеног сведока. У извештају МУП-а се потврђује да је адреса сведока ул. ... , али се не наводи у ком месту. Садржина прибављеног извештаја је предочена на рочишту 5.02.2014. године, на ком је тужила изјавила да је вероватно у питање Ј. Поднеском од 18.03.2014. године тужила је указала на изјашњење туженог у другој парници која се води поводом истог штетног догађаја, у којој је тужени учинио неспорним околности под којима је дошло до наступања саобраћајне незгоде. На рочишту 26.03.2014. године изведен је доказ саслушањем тужиле, одређена су два медицинска вештачења и наредно рочиште заказано за 29.05.2014. године. Налази вештака суду су достављени 29.04.2014. године односно 21.05.2014. године. Поднеском од 16.05.2014. године тужила је прецизирала тужбени захтев. На рочишту 29.05.2014. године изведен је доказ саслушањем вештака и читањем писмених исправа, пуномоћник туженог је повукао предлог за саслушањем сведока Ј.М. и расправа је закључена, а затим истог дана објављена пресуда. Писмени отправак пресуде је експедован 29.05.2014. године, пуномоћнику тужиле достављен 30.06.2014. године и туженом 2.07.2014. године. Жалба тужиле суду је предата 8.07.2014. године, а жалба туженог 11.07.2014. године, обе жалбе благовремено.

Од тужбе до дана када је пуномоћник подносиоца захтева примио првостепену пресуду протекло је 13 месеци 21 дан. То је време краће од утврђеног временског оквира, а ни планирани број рочишта није премашен.

Спис је на жалбено решавање достављен Вишем суду у Зрењанину, уз допис Основног суда од 5.09.2014. године. Основном суду је предмет враћен 22.04.2015. године са решењем Вишег суда у Зрењанину Гж. 704/14 од 8.04.2015. године којим се Виши суд у Зрењанину огласио стварно ненадлежним и по правноснажности списе

уступио Апелационом суду у Новом Саду. Апелациони суд у Новом Саду је предмет примио 18.05.2015. године и под ознаком Гж. 1069/15 изазвао сукоб надлежности. Решењем Врховног касационог суда Р1. 504/2015 од 15.07.2015. године решен је сукоб надлежности и спис достављен Вишем суду у Зрењанину 23.11.2015. године.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 3 Гж. 845/15 од 30.03.2016. године одлучено је о жалбама странака против првостепене пресуде и поступак је окончан. Другостепена одлука са списом достављена је Основном суду у Зрењанину 26.04.2016. године, а затим пуномоћнику тужиле 12.05.2016. године и туженом 13.05.2016. године.

Дакле, предмет је по жалбама решен у суду чија је надлежност одређена решењем Врховног касационог суда, за 4 месеца и 7 дана од пријема у суд.

Предмет спора био је захтев за накнаду нематеријалне штете постављен на износ 300.000,00 динара. Тужили је правноснажно досуђена накнада за претрпљене физичке болове 100.000,00 динара и за претрпљени страх 60.000,00 динара, уз накнаду трошкова поступка 105.500,00 динара.

Укупна дужина трајања поступка од поднете тужбе 17.05.2013. године до другостепене одлуке 30.03.2016. године износи 2 године, 10 месеци, 13 дана. Таква дужина трајања поступка није претерана, имајући у виду да су у поступку поступали основни суд, виши суд, апелациони суд, Врховни касациони суд и затим виши суд као другостепени донео одлуку којом је спор окончан. Пред Основним судом у Зрењанину поступак је спроведен у оптималном року 12 месеци и 12 дана од тужбе до првостепене пресуде. Настали сукоб надлежности између Вишег суда у Зрењанину и Апелационог суда у Новом Саду решен је од стране Врховног касационог суда 15.07.2015. године. По приспећу списка у надлежни жалбени суд, предмет је решен за 4 месеца и 7 дана. Поступањем Основног суда у Зрењанину није прекорачен временски оквир утврђен за окончање поступка пред тим судом на рочишту 10.10.2013. године. Поступањем осталих судова није прекорачен рок прописан одредбом чл.383. ст.2. ЗПП-а. Том одредбом је прописано да у случају да другостепени суд не држи расправу дужан је да одлучи најкасније у року од 9 месеци од дана пријема списка првостепеног суда. Виши суд у Зрењанину је без прекорачења наведеног рока најпре одлучио о ненадлежности, а након што је сукоб надлежности решен, одлучио о жалбама странака у оптималном року, знатно краћем од прописаног у чл.382. ст.2. ЗПП-а. Тај суд је одбио жалбу туженог као неосновану, а жалбу тужиле делимично усвојио. Тиме је спор окончан, па услова нема да се наложи убрзање поступка. Нема основа ни траженом утврђењу о повреди права на суђење у разумном року, па ни захтеву за досуду новчане накнаде. То како из разлога који су напред изнети, а тичу се активности и поступања судова у прихватљивим роковима, тако и са разлога што се као мерило за оцену трајања суђења у разумном року уважавају све околности предмета суђења, трајања поступка сагледава поступање суда, понашање странака током поступка.

Погрешно предлагач држи да је неоправдано дуго време прошло до доношења решења о одређивању вештачења. Решења о медицинским вештачењима се не доносе пре него што се расправе околности штетног догађаја. О околностима удеса изведен је доказ саслушањем тужиле на рочишту 26.03.2014. године и одмах затим су одређена два вештачења.

Погрешно предлагач држи да је изјашњење туженог у другој парници, по тужби другог лица, меродавно и за њен спор. Насупрот њеног схватања, није био неоправдан предлог туженог за саслушање сведока Ј.М. као учесника саобраћајне незгоде, у

ситуацији када је тужилца у тужби као доказ на околности удеса приложила једино Извештај о саобраћајној незгоди у ком је њено име наведено као сведока, без ближег описа догађаја, а чак ни сопствено саслушање у тужби није предложила. Након што је суд извео доказ саслушањем тужилце на околности удеса, одустало се од саслушања сведока разумно предложеног у одговору на тужбу. Околности удеса утичу на интензитет и трајање страха, те улазе у корпус битних чињеница за предмет спора.

Код правила о решавању предмета по редоследу пријема у суд, неприхватљива је и замерка на поступање Вишег суда у Зрењанину везано за процесно решење које је тај суд донео у схватању о ненадлежности, без повреде рокова за доношење одлуке и за израду одлуке. Правилност става тог суда предмет је била разматрања у законом прописаној процедури од стране Врховног касационог суда. У поступку иницираном ради заштите права на суђење у разумном року, не разматра се правилност донетих одлука, укључујући решење о ненадлежности.

Са изнетих разлога, овај суд је оценио да поднети захтев предлагача није основан и о истом одлучио као у изреци, у виду имајући регулативу чл. 8а.-8в. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08 - ...101/13). Предлагачу није повређено право на суђење у разумном року и зато не припада накнада коју предлогом тражи, нити накнада трошкова овог поступка у ком је захтев у целости одбијен.

СУДИЈА

Јелица Бојанић Керкез с.р.
зто

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана по пријему истог, а путем овог суда.